

گفتمان و شکل‌گیری هویت‌های سیاسی: مطالعه موردي زبان‌آموزان و معلمان ایراني در حوزه یادگیری زبان انگلیسي در آموزشگاه‌های زبان

سید محمد رضا عادل (استادیار گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه حکیم سبزواری، نویسنده مسؤول)

sm.adel@hsu.ac.ir

آذر حسینی فاطمی (دانشیار گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه فردوسی مشهد)

azar.h.fatemi@ferdowsi.ac.ir

رضا پیشقدم (دانشیار گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه فردوسی مشهد)

pishghadam@um.ac.ir

چکیده

هدف از انجام این پژوهش فرهنگی، تحلیل مسئله شکل‌گیری هویت‌های سیاسی در موقعیت یادگیری زبان انگلیسی به عنوان یک زبان خارجی است. مکان تحلیل پژوهش حاضر یک آموزشگاه زبان بود و متغیرها کتاب‌های درسی، شش معلم و شش زبان‌آموز بودند. چارچوب نظری مورداستفاده، مکتب ساختگرایی و بهویژه گفتگوگرایی باختین بود و در جمع‌آوری داده‌ها، روش پژوهش قوم‌شناختی را به کار بردیم. نتایج تحلیل محتواي داده‌های کتاب‌های درسی، معلمان و زبان‌آموزان، وجود و شکل‌گیری هویت‌های سیاسی را نشان داد. نتایج در ارتباط با موقعیت آموزش زبان موربدبخت و بررسی قرار گرفت و برخی از پیشنهادهای آموزشی نیز ارائه گردید.

کلیدواژه‌ها: شکل‌گیری هویت‌های سیاسی، گفتگوگرایی، آموزشگاه‌های زبان، کتاب‌های درسی، زبان‌آموزان، معلمان.

۱. مقدمه

در مطالعه حاضر سعی بر آن است تا نقش شکل‌گیری هویت‌های سیاسی در موقعیت یادگیری زبان انگلیسی به عنوان یک زبان خارجی، از طریق مطالعه موردي بررسی گردد. چارچوب‌های نظری این پژوهش، مکتب ساختگرایی به‌طور عام و گفتگوگرایی به‌طور خاص هستند. در این تحقیق، نقش شکل‌گیری هویت‌های سیاسی در یک آموزشگاه زبان با شش

زبانآموز و شش معلم مطالعه شد. ابتدا مروری مختصر بر الگوهای نظری و مفاهیم مربوطه خواهیم داشت و سپس، سوالات تحقیق را درمورد این مسئله مطرح خواهیم کرد.

۲. پیشینه تحقیق

به طور کلی، دو تغییر دیدگاه یا تغییر الگواره در تاریخچه مفهوم «هویت» قابل مشاهده است. از یکسو، این مفهوم به عنوان پدیده‌ای بنیادی یا شناختی درنظر گرفته شده است که حاکم بر فعالیت انسانی است و از سوی دیگر، رخدادی عمومی تلقی شده است؛ کنش یا شکل-گیری چیزی که توسط افراد دیگر تفسیر و تعبیر می‌شود. این تغییر، حرکتی از بنیادگرایی به-سوی ساختگرایی یا برساختگرایی اجتماعی بوده است. به عبارت دیگر، تغییر از حیطه تحلیل مسئله هویت زبانی به عنوان جنبه‌ای ثابت و نهادینه که می‌گوید فرد چه کسی است یا گروه چه کسانی هستند، به سمت چیزی قابل تغییر و متغیر آن گونه که شکل می‌گیرد و عمل می‌کند.

بنیادگرایی به معنای فرضی است که می‌گوید گروه‌ها، مقولات و طبقات اشیاء یک یا چند ویژگی تعریف‌کننده دارند که منحصر به تمامی اعضای آن مقوله است (اشکراف، گریفیس و تیفین، ۲۰۰۰، ص. ۷۷). در ساختگرایی، فرد هویت‌های متفاوتی در زمان‌های متفاوت پیدا می-کند. در درون ما هویت‌های متمایزکننده‌ای وجود دارد و ما را به جهات متفاوتی می‌کشاند؛ به‌طوری که هویت ما به تدریج دچار تغییر می‌شود. ما «با چندگانگی گیج‌کننده پرستایی از هویت‌های ممکن مواجه می‌شویم که حداقل به طور موقت با هریک از آن‌ها شناسایی می-شویم» (هال، ۱۹۹۲، ص. ۲۷۷). در مطالعه حاضر، هویت‌های سیاسی به عنوان یک نمونه از انواع هویت‌ها براساس نظریه گفتگوگرایی باختین بررسی شده‌اند که نظریه‌ای ساختگرا محسوب می‌شوند. در میان مفاهیم کلیدی گفتگوگرایی، دو مفهوم مهم که به مطالعه حاضر مربوط می‌شوند، به‌طور مختصر مورد بحث قرار می‌گیرند.

از نظر باختین، واژه دنیایی را تشکیل می‌دهد. به عقیده‌وی، شدن فرد که فرایندی ایدئولوژیک است، دقیقاً مشخصه‌اش شکاف عمیقی است که میان کلمه تحکمی (مذهبی، سیاسی و اخلاقی مانند گفتمان پدر، بزرگسالان، معلمان و ...) که قدرت ترغیب درونی را نمی‌داند و واژه‌هایی

که به لحاظ درونی ترغیب‌کننده هستند و تمامی انحصار طلبی‌ها را انکار می‌کند و هرگز قدرتی پشتوانه آن نیست و حتی اغلب در جامعه شناسایی نمی‌شوند، وجود دارد (باختین، ۱۹۸۱). برخلاف زبان گفت‌و‌گو، کلمه یا گفتمان تحکمی تک‌گویی است، از بافت فاصله می‌گیرد، نمی‌توان به آن پاسخی داد و منابع متفاوت قدرت (سنن، حقایق پذیرفته شده، خطوط رسمی فکری) را دربر می‌گیرد. در واقع، یک امر تحمیل‌کننده است؛ به‌این معنا که از ما می‌خواهد آن را تأیید کنیم، آن را جزئی از خودمان سازیم، ما را کاملاً از هر قدرتی که به‌طور دورنی متقاعدمان می‌کند، مستقل می‌سازد و با نیرویی از آن مواجه می‌شویم که از قبل با آن درآمیخته است. واژه تحکمی در مکانی دور قرار دارد و به‌طور ذاتی با گذشته‌ای پیوند دارد که به‌نظر می‌رسد از نظر سلسله‌مراتبی بالاتر است؛ بنابراین، مسئله این نیست که از میان دیگر گفتمان‌های موجود که مساوی هستند، انتخاب شود (باختین، ۱۹۸۱، ص. ۳۴۲). به‌گفته هالکوئیست، زبانی که ایدئولوژی در آن راه ندارد، مقتدرانه یا مطلق است. گفتمان مقتدرانه یا آنچه دلپی (۱۹۹۵)، گی (۱۹۹۶) و دیگران آن را «زبان قدرت» نامیده‌اند، «مفهوم اصلی فرهنگی» را در خود رمزگذاری می‌کند (بردیو و پسرون، ۱۹۷۷). اکنون براساس چنین پیشنهایی هویت‌ها و به‌ویژه هویت‌های سیاسی می‌توانند به شکل مقتدرانه‌ای انعکاس یابند یا به صورت متقاعدمکننده‌ای به فرد پیشنهاد شوند.

در این تحقیق برآن هستیم تا هویت‌های سیاسی برخی از زبان‌آموزان زبان خارجی را که تحت تأثیر کتب درسی، معلمان و انتخاب فردی خود قرار دارند، مورد توجه قرار دهیم. هویت سیاسی، عقاید فرد را درمورد اهداف زیربنایی و ایده‌آل‌های یک نظام سیاسی نشان می‌دهد (گرو و زیگلر، ۱۹۷۴). هویت سیاسی را می‌توان به‌طور متمایز چنین تعریف کرد: الف. یکپارچگی روابط میان شهروندان و مؤسسات؛ مانند رفتار و روش مشترک تشریفات سیاسی، معیارهای تخصیص منابع و هزینه‌ها از جمله تحقق بخشی آن‌ها؛ ب. ارزش‌ها، نمادها (عقلانی-غیرعقلانی) که براساس آن‌ها بازگویی اشتراکی رخدادها و اتفاق‌نظرهای نهانی ایجاد شده‌اند و در عین حال توجیهی برای اختصاص امکانات، هزینه‌ها و منافع به وجود می‌آید؛ ج. ترکیب پویای این دو بخش (مجموع الف و ب) (گرو و زیگلر، ۱۹۷۴).

در کشورهای غربی بهویژه در ایالات متحده، دو هویت سیاسی غالب وجود دارد: لیبرال و محافظه‌کار (بروکس، ۲۰۰۶؛ رینا، هنری، کورفماشروتاکر، ۲۰۰۵؛ اسکیتکا و تلاک، ۱۹۹۳). افرادی که گرایش‌های سیاسی دارند، حزب‌های سیاسی تشکیل می‌دهند. حزب سیاسی سازمانی سیاسی است که معمولاً سعی دارد بر خطمشی دولت تأثیر بگذارد و عموماً این امر را با معرفی کردن کاندیداهای خود انجام می‌دهد و تلاش می‌کند که آن‌ها را در تشکیلات سیاسی جای دهد (مکدونالد، ۱۹۶۳). اولویت‌های سیاسی مشترک و هویت ایدئولوژیک رایج به درجات مختلفی احزاب را بهم پیوند می‌دهد.

احزاب به عنوان بخشی از یک فرایند بالندگی اجتماعی و سیاسی شکل می‌گیرند (لیپست و روکان، ۱۹۶۷). هریک از ما چندین هویت سیاسی داریم که از عضویت در گروه‌های مختلف نشأت می‌گیرد؛ اما به نسبت، تعداد اندکی از این هویت‌ها توسعه پیدا می‌کند یا به لحاظ سیاسی قابل ملاحظه می‌شود (حدادی، ۲۰۰۱، ص. ۱۴۱). مرزهای مشخص‌کننده گروه‌های سیاسی (به استثنای انجمان‌ها و سازمان‌های سیاسی) مبهم است و نمی‌توان آن‌ها را به راحتی تشخیص داد (حدادی، ۲۰۰۱، ص. ۱۴۱). مرزهای مقولات سیاسی نسبت به مقولات اجتماعی نامشخص‌تر هستند (حدادی، ۲۰۰۱، ص. ۱۴۱). تاجایی که به ایجاد و متبلورساختن معنا مربوط می‌شود، هویت فرهنگی و سیاسی (اجتماعی)، همزاد هستند (هنری، ۲۰۰۱).

با این وجود، طیف مربوط به مقوله لیبرال-محافظه‌کار برای دیدگاه‌های سیاسی به ایالات متحده محدود نمی‌شود (گراهام، هاید و نوسک، ۲۰۰۹). نوذری (۲۰۰۱) بر این باور است که ایرانیان احزاب سیاسی خود را در سال ۱۹۰۸ بنا نهادند. پس از انقلاب اسلامی ایران، این احزاب به دو حزب چپ و راست تقسیم شدند که هریک دارای انشعاباتی بود و طرفداران خاص خود را داشت (آسايش، حلیم، جوان و شجاعی، ۲۰۱۱). هویت ایرانی ریشه در امپراتوری ایران باستان، ایران پس از اسلام (شیعه‌گرایی) و ایران جدید داشت. هویت غربی ریشه در فلسفه یونان قدیم، مسیحیت، انقلاب صنعتی، انسان‌گرایی / فرد‌گرایی و لیبرالیسم داشت (شهرام‌نیا و تدین، ۲۰۱۲، ص. ۳۱۰). هنگامی که امام خمینی برای سکونت از ترکیه به عراق رفت، شاه به اصلاحات ادامه داد و با تغییری آغاز کرد که آن را انقلاب سفید نام نهاد.

در اوایل دهه ۱۹۷۰، شاه تلاش کرد حوزه علمیه (تشکیلات مذهبی) را به دستگاه حکومتی وارد کند و روحانیت را تحت فشار قرار داد تا عضو هیئت مذهبی شوند. شاه هم‌زمان سعی کرد حس هویت ملی را به‌سمت میراث ایران باستان تغییر دهد و تأکید بر اسلام را به عنوان منبع تعیین هویت کاهش دهد (زیگموند، ۲۰۰۳، ص. ۲۵).

در ادبیات هویت و سیاست، برخی از مفاهیم مربوطه مانند سیاست هویت و علم سیاسی هویت استفاده می‌شوند که باید در بافت هویت سیاسی توضیح داده شوند. «سیاست هویت» عمدهاً به فرایندهای «از بالا به پایین» اشاره دارد که به وسیله آن مقولات سیاسی، اقتصادی و دیگر مقولات اجتماعی سعی می‌کنند هویت‌های جمعی را براساس قومیت، نژاد، زبان و مکان، به داخل چارچوب‌های ثابت و بومی شده برای فهم کنش سیاسی و بدنه سیاست درآورند. به چنین مقولات بومی و در برخی موارد کهنه (در مقابل مقولات جدید) می‌توان به شیوه‌های متعددی پرداخت؛ به عنوان مثال، از طریق تحلیل تحقیقاتی که در این مورد به ما کمک می‌کند؛ مانند تحقیقات مربوط به پرسش از اشیاء، کالا، بومی‌گرایی، غربت‌گرایی، فولکور‌گرایی و «علم سیاست هویت» به فرایندهای اشاره دارد که بیشتر طرح از «پایین به بالا» دارد و توسط آن افراد یک منطقه به کشمکش و براندازی مبادرت می‌کنند یا به انتقال فرهنگ و هویت و ساختارهای منازعه قدرت و ثروت می‌پردازند که زندگی اجتماعی آن‌ها را محدود می‌کند.

در حالی که سیاست هویت نوعی سیاست رسمی، ساختاری و عمومی است که دولتها، احزاب و مؤسسات سهیم در آن در عرصه شهرها، نواحی و ایالات به آن مبادرت می‌کنند، علم سیاسی هویت، بیشتر به فعالیت‌ها و ارزش‌های سیاسی اشاره دارد که براساس سرسپردگی یا انتساب به هویت‌های اجتماعی و سیاسی مختلف هستند و اغلب همپوشانی دارند (هیل و ویلسن، ۲۰۰۳، صص. ۲-۳).

این مفهوم با «سیاست هویت» در تقابل قرار می‌گیرد؛ در حالی که به معنای واقعی با علم سیاسی هویت که اکنون پیشنهاد دادیم، همپوشانی دارد. در اینجا بیشتر به مقولات قدرت شخصی و گروهی اشاره دارد که در درون و نیز در میان تمامی مؤسسات اجتماعی و سیاسی و مجموعه‌ها است؛ جایی که افراد گاهی انتخاب می‌کنند و گاهی مجبور می‌شوند با یکدیگر

براساس مفاهیم مشترک یا غیرمشترک هویت‌هایشان تعامل داشته باشند. علم سیاسی هویت می‌تواند در هر شرایط اجتماعی رخ دهد و غالب به اولین و بهترین شکل در حوزه‌های خصوصی، نظامی و شورشگری یافت می‌شود؛ جایی که فرهنگ، بهترین شیوه و وسیله بیان پیروزی یا شکست فرد است؛ درحالی‌که سیاست هویت بسیار بر مؤسسات و کاربرد قدرت اقتصادی و سیاسی در درون و گاهی در میان حوزه‌های اجرایی مورد قبول اطلاق می‌شود (هیل و ویلسون، ۲۰۰۳، ص. ۲).

می‌توان گفت داشتن هویت سیاسی مشخص می‌کند که به جامعه‌ای سیاسی تعلق داریم که در آن خودمان و دیگران را به عنوان کسانی می‌شناسیم که چیزی به اشتراک دارند و آن چیز مشترک ما را فراتر از تفاوت‌های فردی‌مان می‌کشاند که این امر با توجه به عقاید، ارزش‌ها و دیگر نشانگرهای مهم هویت، مانند طبقه، جنسیت، نژاد و ... انجام می‌شود (جوسه، ۲۰۱۰، صص. ۱۲۴-۱۲۵). به علاوه، هویت سیاسی بافتی گروه‌بینان را می‌طلبد که در آن خود را متجلی کند. خلق هویت سیاسی به‌وضوح فرایندی جمعی است که از طریق آن افراد با یکدیگر پیوند می‌یابند یا حداقل یکدیگر را شناسایی می‌کنند تا مجموعه‌ای را به وجود آورند که بیش از مجموع اعضای آن است (جوسه، ۲۰۱۰، ص. ۱۲۵).

در راستای نظریه‌های نامبرده، سؤالات تحقیق به سه مقوله سؤالات مربوط به کتاب‌های درسی، سؤالات مربوط به معلم و سؤالات مربوط به زبان‌آموزان تقسیم می‌شوند.

الف. سؤالات مربوط به کتاب‌های درسی

۱. آیا هویت‌های سیاسی (موضوعات فرهنگی، نامهای فرهنگی و گفتگوهای فرهنگی) در کتاب‌های درسی زبان‌آموزان وجود دارند؟
۲. گفتمان‌های خاص مرتبط با هویت‌های فرهنگی- سیاسی، در کتاب‌های درسی زبان‌آموزان کدام‌اند؟
۳. چگونه هویت‌های سیاسی- فرهنگی در کتاب‌های درسی زبان‌آموزان نشان داده شده‌اند؟

ب. سؤالات مربوط به معلم

۱. آیا معلمان خصوصی زبان انگلیسی تحت تأثیر هویت‌های سیاسی قرار می‌گیرند؟
۲. چگونه معلمان خصوصی زبان انگلیسی هویت‌های سیاسی را ارتقاء می‌بخشند؟
۳. معلمان خصوصی زبان انگلیسی هویت‌های سیاسی را به زبان‌آموزان به شکل ترغیبی ارائه می‌دهند یا تحکمی؟

ج. سؤالات مربوط به فراگیران

۱. اولویت‌ها و کدهای هویت سیاسی فراگیران زبان خارجی در مؤسسات آموزش زبان چیست؟
۲. آیا فراگیران زبان خارجی در مؤسسات زبان تحت تأثیر هویت‌های سیاسی ارائه شده در کتاب‌های این مؤسسات قرار می‌گیرند؟

۳. روش‌شناسی تحقیق**۳.۱. موقعیت و شرکت‌کنندگان**

مکان موردنظر برای تحلیل هویت‌های سیاسی، یک مؤسسه خصوصی بود و متغیرهای مربوطه، کتاب‌های درسی زبان انگلیسی، شش معلم و شش زبان‌آموز بودند که شرکت‌کنندگان در تحقیق محسوب می‌شدند. در آنچه به‌دنبال می‌آید، اطلاعات مربوط به مؤسسه، کتاب‌های درسی، معلمان و زبان‌آموزان به ترتیب آمده است.

۳.۱.۱. مؤسسه

یک مؤسسه خصوصی به عنوان محل تحقیق انتخاب شد؛ زیرا در چنین مکان‌هایی کترول اندکی بر انتخاب معلمان وجود دارد و دولت نیز نظارت کمی بر چنین مکان‌هایی دارد. اکثر دانشجویانی که در دانشگاه زبان انگلیسی را به عنوان رشته تحصیلی خود انتخاب می‌کنند، در چنین مؤسسات خصوصی پرورش یافته‌اند. برای انتخاب نمونه‌های تحقیق از میان مدارس خصوصی تقریباً تمام مؤسسات خصوصی زبان در مشهد بررسی شدند و مشخص گردید که

مؤسسه خصوصی فروغ یکی از قدیمی‌ترین مدارس این منطقه است که با مجوز شماره ۱۶۲۳ در سال ۱۳۶۹ با مجوز اداره کل آموزش و پرورش در استان خراسان به ثبت رسیده است.

۳.۱.۲. کتاب‌های درسی

کتب درسی مربوط به پسران، On Target 2 Cambridge English for Schools (CES) و In Contact 1 & 2 CES دوره‌ای است که شامل پنج سطح (سطح اول تا پنجم برای یادگیری انگلیسی بریتانیایی) برای زبان‌آموزان نوجوان است. کتاب موردنظر نمونه‌های تحقیق، کتاب CES کتاب ۳ است که آندریو لیتل جان و دیانا هیکس در سال ۱۹۹۷ آن را منتشر کرد. این کتاب ۱۶۰ صفحه دارد.

On Target 2 که دین پینکلی و جیمز ای. پرپرا آن را در سال ۱۹۹۹ نوشتند و در ایالات متحده چاپ شده است، ۱۳۶ صفحه دارد و اعتقاد بر این است که برنامه‌ای موضوع‌بنیان با مهارت‌های یکپارچه‌ای برای جوانان و بزرگسالان است. از مجموعه انگلیسی اسکات فورسمن است و برای سطوح متوسط مناسب است. In Contact 1 & 2 کتاب درسی دختران از سطوح مقدماتی انگلیسی اسکات فورسمن است که برنامه‌ای موضوع‌بنیان با مهارت‌های یکپارچه‌ای برای جوانان و بزرگسالان است. نگارندگان معتقد هستند که انگلیسی اسکات فورسمن از مجموعه کتاب‌های منحصر به فردی است که ویژگی انعطاف‌پذیری دارد و دربردارنده سطوح چندگانه است.

کتاب In Contact 1 به زبان انگلیسی است که باربارا آر. دنمان آن را نوشتند و انتشارات آدیسون و سلی لانگمن آن را چاپ و توزیع شده کرده است. این نسخه خاص در حدود تاریخ ۱۹۹۹/۱/۱ نوشته شده است و ۱۳۴ صفحه محتوای مورداستفاده دارد.

کتاب In Contact 2 به مجموعه کتاب‌های اسکات فورسمن مربوط می‌شود که جین استرتوات آن را برای زبان انگلیسی نوشتند و پیرسون پی. تی. آرایتراتکیو آن را منتشر و توزیع نموده است. این نسخه خاص در حدود تاریخ ۱۹۹۹/۱۰/۱۲ منتشر شده است و ۱۳۴ صفحه محتوای مورداستفاده دارد.

۳.۱.۳. معلمان

معلمان انتخاب شده سه مرد و سه زن بودند که همه آن‌ها به لحاظ امنیت شغلی بیمه بودند. روش انتخاب معلم براساس انتخاب زبان‌آموزان بود. ما در پژوهش گسترده‌مان به مدت چهار ترم با شرکت‌کنندگان در تحقیق دیدار داشتیم؛ اما هر معلم را به مدت یک ماه موردمشاهده قرار دادیم؛ اگرچه تماس با آن‌ها در طول پروژه ادامه داشت. به عنوان مرحله آمادگی، کلاس به مدت یک ترم موردمشاهده قرار گرفت. در طول مشاهده، تماس با معلمان از طریق تلفن، یادداشت معلم‌ها، مصاحبه‌های رسمی و غیررسمی، دیدار آن‌ها در خانه‌هایشان، در داخل اتومبیل و در اداره و خارج از کلاس ادامه داشت. با آن‌ها در کلاس درس‌شان قرار ملاقات گذاشتیم و از پیش برای مصاحبه جلسه ملاقات صورت گرفت. همه آن‌ها برای شرکت در مصاحبه داوطلب بودند و برگه‌ای را امضا کردند که در آن از آن‌ها خواسته شده بود که اهداف تحقیق را بخوانند و در صورت امکان، با محققان در طول پژوهش همکاری نمایند. اطلاعات به دست آمده از فرایند مصاحبه شفاهی و کتبی، تا حدودی هویت‌های معلمان موردنظر را نشان داد که در بخش بعدی درباره آن‌ها بحث می‌شود. برخی از اطلاعات معلمان که به موضوع بررسی هویت‌های آنان مربوط است، در زیر ارائه شده است.

کلاس‌های هر معلم به مدت یک ترم کامل بررسی شدند؛ اما جمع‌آوری داده‌ها چهار ترم متوالی؛ یعنی در حدود یک سال کامل زمان به خود اختصاص داد. کلاس‌ها (پسران و دختران) دو بار در هفته تشکیل می‌شدند که در روزهای سه‌شنبه و پنجشنبه (تمامی کلاس‌های دختران) و دوشنبه و چهارشنبه (مورد چهارم) و یکشنبه و سه‌شنبه (مورد پنجم و ششم) بودند. کلاس‌ها در تمامی چهار ترم از ساعت ۴/۴۵ تا ۶/۱۵ درنوبت عصر برگزار شد. هر جلسه یک ساعت و نیم به طول انجامید. محقق قادر بود بیست جلسه کامل (مورد اول، ده جلسه، مورد ششم، ده جلسه)، ۳۶ جلسه کامل (مورد دوم، سوم و پنجم دوازده جلسه) و پانزده جلسه کامل (مورد چهارم) را ضبط کند. سپس، تمامی داده‌های ضبط شده (۱۰۶ ساعت) برای تحلیل نوشته شدند. مصاحبه‌ها در چهار نوبت انجام شدند؛ یک ترم قبل از مشاهده کلاس، در شروع ترم، در میان

ترم و در انتهای مشاهده، دیگر ابزارهای قوم‌شناسخنی نیز، همان‌طور که قبلًا ذکر شد، در اختیار آن‌ها قرار گرفت.

۱.۳.۱. مورد اول

نامش هدیه است. متولد مشهد و بیست و نه ساله است. متأهل و بدون فرزند است. یادگیری زبان انگلیسی را در پنج سالگی آغاز کرده است. زبان مادری اش فارسی است و زبان انگلیسی را تنها به عنوان یک زبان خارجی می‌داند. دارای مدرک کارشناسی و کارشناسی ارشد در رشته آموزش زبان انگلیسی است. به عنوان معلم انگلیسی تمام وقت در مؤسسه فروغ به مدت پنج سال مشغول به کار بوده است. همچنین، دارای سابقه تدریس به صورت پاره‌وقت در دیگر مؤسسات و دانشگاه‌ها است. درمجموع، دارای ده سال تجربه رسمی آموزش زبان انگلیسی به سطوح مختلف زبان‌آموزان، از سطح مقدماتی تا دانشجویان دانشگاه است. به طور متوسط، سی ساعت در هفته تدریس می‌کند. کلاس خصوصی آموزش زبان ندارد.

۱.۳.۲. مورد دوم

نامش خاطره است. متولد مشهد و چهل و هشت ساله است. متأهل و دارای سه فرزند است؛ دو دختر و یک پسر. زبان مادری اش فارسی است. زبان انگلیسی را تنها به عنوان یک زبان خارجی می‌داند. دارای مدرک کارشناسی و کارشناسی ارشد در رشته آموزش زبان انگلیسی است. به عنوان معلم انگلیسی تمام وقت در مؤسسه فروغ به مدت هفت سال مشغول به کار بوده است. معلم پاره‌وقت دیگر مؤسسات و نیز دانشگاه است. درمجموع، دارای سیزده سال تجربه رسمی آموزش زبان انگلیسی به سطوح مختلف زبان‌آموزان از سطح مقدماتی تا دانشجویان دانشگاه است. با احتساب کلاس‌های خصوصی اش، به طور متوسط هفتاد ساعت در هفته تدریس می‌کند.

۱.۳.۳. مورد سوم

نامش نازنین است. متولد مشهد است و سی و هشت ساله است. متأهل و دارای یک فرزند پسر است. همسرش معلم است و ادبیات فارسی تدریس می‌کند. یادگیری زبان انگلیسی را زمانی که پنج یا شش ساله بوده است، آغاز کرده است. زبان مادری اش فارسی است و زبان

انگلیسی را تنها به عنوان یک زبان خارجی می‌داند. دارای مدرک کارشناسی رشته ادبیات انگلیسی است. در مشهد زندگی می‌کند و در مؤسسه فروغ به مدت نه سال به طور تمام وقت مشغول به کار بوده است. معلم پاره وقت دیگر مؤسسات نیز بوده است. علاوه بر این نه سال است که مترجم تمام وقت یک شرکت است. هنوز کار ترجمه‌اش را به شکل پاره وقت انجام می‌دهد. در مجموع، دارای پانزده سال تجربه رسمی آموزش انگلیسی به سطوح مختلف زبان-آموزان از سطح مقدماتی تا پیشرفته است. به طور متوسط پنجاه ساعت در هفته به آموزش زبان می‌پردازد و بیست و پنج ساعت ترجمه می‌کند.

۳.۱.۴. مورد چهارم

نامش محمد است. بیست و نه ساله و متاهل است. دارای یک دختر می‌باشد. یادگیری زبان را هنگامی آغاز کرده است که در سن دوازده سالگی و در مدرسه راهنمایی بوده است. زبان مادری اش فارسی است و زبان انگلیسی را تنها به عنوان زبان خارجی می‌داند. دارای مدرک کارشناسی در رشته ادبیات انگلیسی است. در مشهد زندگی می‌کند و به مدت پنج سال به طور تمام وقت در مؤسسه فروغ مشغول به کار بوده است. در مجموع، دارای یازده سال تجربه رسمی آموزش زبان به زبان آموزان سطوح مختلف از سطح مقدماتی تا پیشرفته است. به طور میانگین ۷۰ ساعت در هفته کار می‌کند.

۳.۱.۵. مورد پنجم

نامش فرهاد است. متولد تهران است. بیست و هشت ساله و متأهل است. فرزندی ندارد. یادگیری زبان انگلیسی را در چهار سالگی آغاز کرده است. زبان مادری اش فارسی است. زبان انگلیسی را تنها به عنوان یک زبان خارجی می‌داند. سعی داشته است زبان فرانسه را نیز بیاموزد. در مشهد زندگی می‌کند و به مدت سه سال معلم تمام وقت مؤسسه فروغ بوده است. در مجموع، دارای حدود شش سال تجربه آموزش زبان انگلیسی به زبان آموزان با سطوح مختلف از سطح مقدماتی تا پیشرفته است. به طور متوسط چهل ساعت در هفته تدریس می‌کند و کلاس‌های خصوصی متعددی دارد.

۳.۱.۶. مورد ششم

نامش شهریار است. متولد مشهد است و سی ساله است. مجرد است. فراگیری زبان انگلیسی را هنگامی آغاز کرده است که دانش آموز مدرسه راهنمایی بوده است. زبان مادری اش فارسی است و زبان انگلیسی را تنها به عنوان یک زبان خارجی می داند. دارای مدرک کارشناسی در رشته ادبیات انگلیسی است. معلم تمام وقت مؤسسه فروغ به مدت هشت سال بوده است. کلاس های خصوصی آموزش زبان نیز دارد. درمجموع، حدود دوازده سال تجربه آموزش زبان انگلیسی به زبان آموزان با سطح مختلف از سطح مقدماتی تا پیشرفته دارد. به طور متوسط شصت و پنج ساعت در هفته تدریس می کند.

۳.۱.۷. زبان آموزان

قبل از آغاز پژوهش، دو کلاس (پسران و دختران) با مجموع بیست و یک زبان آموز انتخاب شدند و در تحقیق حاضر بر ده مورد از زبان آموزان به عنوان نمونه متمرکز شد. کلاس ها به مدت یک ترم موردمشاهده قرار گرفت که چهار ماه به طول انجامید و مشاهده، مهارت زبانی زبان آموزان و رضایت والدین آنها برای شرکت در پژوهش، درنهایت به انتخاب سه مرد و سه زن به عنوان نمونه های موردنظر انجامید که در سه ترم بعدی باید بررسی می شدند. براساس جمع آوری داده ها، نمرات معلمان و آزمون هایمان، سطح مهارت زبانی زبان آموزان متوسط بود. زبان آموزان این مؤسسه هر ترم معلم متفاوتی داشتند؛ اما گاهی نیز معلمی داشتند که دو ترم متوالی به آنها آموزش داده بود؛ اگرچه این مورد به ندرت مشاهده می شد. درمجموع، شش معلم در این سه ترم به زبان آموزان آموزش داده بودند. زبان آموزان پسر، معلم مرد و زبان آموزان دختر، معلم زن داشتند. در ادامه، برخی از اطلاعات زبان آموزان ارائه می شود.

۳.۱.۸. مورد اول

نامش علی است. پانزده ساله است. دانش آموز دبیرستان است که در رشته علوم تجربی در پایه دوم تحصیل می کند. پدرش پرستار است و در بیمارستان کار می کند. مادرش معلم است که در دبیرستان ادبیات فارسی تدریس می کند. یک برادر و دو خواهر دارد. یکی از دانش-

آموزان ممتاز مدرسه است و معدلش ۱۹/۵ می‌باشد. مهارت زبانی او در سطح متوسط قرار دارد.

۳.۱.۴. ۲. مورد دوم

نامش فرزاد است. چهارده‌ساله است. دانش‌آموز پایه اول دبیرستان است. قصد دارد رشته علوم تجربی را در پایه دوم دبیرستان انتخاب کند. والدینش پرشک هستند. تنها فرزند خانواده است. یکی از دانش‌آموزان ممتاز مدرسه است و معدلش ۱۸/۹۰ می‌باشد. مهارت زبانی او در سطح متوسط قرار دارد.

۳.۱.۴. ۳. مورد سوم

نامش مهدی است. شانزده‌ساله است. دانش‌آموز دبیرستان است که در پایه دوم در رشته علوم ریاضی تحصیل می‌کند. پدرش شغل آزاد دارد و مادرش خانه‌دار است. یک برادر و یک خواهر دارد. از دانش‌آموزان ممتاز مدرسه است و معدلش ۱۸ می‌باشد. مهارت زبانی او در سطح متوسط است.

۳.۱.۴. ۴. مورد چهارم

نامش نرگس است. پانزده‌ساله است. دانش‌آموز پایه دوم دبیرستان در رشته علوم تجربی است. پدرش معلم است که در مدرسه راهنمایی، علوم تدریس می‌کند و مادرش نیز معلم است و در دبیرستان زبان انگلیسی تدریس می‌کند. یک برادر و یک خواهر دارد. یکی از دانش‌آموزان ممتاز مدرسه است و معدلش ۱۹/۷۲ می‌باشد. مهارت زبانی او در سطح متوسط قرار دارد.

۳.۱.۴. ۵. مورد پنجم

نامش مریم است. پانزده‌ساله است. دانش‌آموز پایه اول دبیرستان است. هنوز تصمیمی برای انتخاب رشته ندارد. پدرش استاد دانشگاه است که مدیریت تدریس می‌کند و مادرش معلم حسابداری در دبیرستان است. یک برادر دارد و خواهری ندارد. از دانش‌آموزان ممتاز مدرسه است و معدلش ۱۸ می‌باشد. مهارت زبانی او در سطح متوسط است.

۱.۳.۶.۴. مورد ششم

نامش فاطمه است. پانزده ساله است. دانش آموز پایه اول دبیرستان است. قصد دارد در پایه دوم دبیرستان رشته علوم ریاضی بخواند. پدرش در یک بیمارستان مشغول به کار است و مادرش شغل آزاد دارد و فروشنده لباس زنانه است. یک برادر و یک خواهر دارد. از دانش آموزان ممتاز مدرسه است و معدلش ۱۸/۸۶ می باشد. مهارت زبانی او در سطح متوسط است.

۲.۳. ابزار و روش تحقیق

نتایج ارائه شده در این مقاله بخشی از یک تحقیق بزرگتر است که هدف آن توصیف تعامل نقش معلمان و کتاب‌های درسی در شکل‌گیری هویت‌های برخی از زبان‌آموزان زبان مؤسسات خصوصی است. جمع‌آوری داده‌ها از ۲۳ سپتامبر ۲۰۱۰ تا ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۱ به طول انجامید. بررسی وجود هویت‌های سیاسی در کتاب‌های درسی مربوطه، به روش تحلیل تحلیل محتوا انجام شد. تحلیل محتوا روشن تحقیق است که استنباط‌هایی قابل تکرار و معتبر از داده‌ها را در ارتباط با موقعیت گفتمان انجام می‌دهد و هدفش فراهم آوردن دانش، دیدگاه‌های جدید، ارائه حقایق و راهنمای عملی برای کار در این حوزه است (کرپنندورف، ۱۹۸۰). براساس مرور پیشینهٔ هویت‌های سیاسی، موضوعات نمونه مربوط به هویت‌های سیاسی توسط محققان استخراج و تعدیل شد. برای دست‌یافتن به اتفاق نظر درمورد موضوعات نمونه، سه داور مستقل با مدرک کارشناسی ارشد (دو مورد) و دکترا (یک مورد) داده‌ها را مطالعه کردند و اهمیت هویت‌های سیاسی را مشخص نمودند. گرنهم و لوندمان (۲۰۰۴) از ارزش گفت‌وگوی میان محققانی که با هم کار می‌کنند، درمورد توافق بر سر شیوه‌ای که در آن داده‌های کیفی بتوانند کدگذاری گردد، حمایت کرد. محققان همین داده‌ها را به شیوهٔ تکرارشونده‌ای تأیید کردند و تمامی داده‌ها را آزمودند. واحد تحلیل پژوهش حاضر ترکیبی از گفتمان و واحدهای مجزای کلامی بود. دلیل گنجاندن گفتمان به عنوان یکی از واحدهای تحلیل در تحلیل محتوای کتاب‌های درسی، طبق چارچوب نظری باختین بود که نشان می‌دهد واحد تحلیل باید تمامی بافت باشد. اولیوا (۲۰۰۰)، ماتوسا (۲۰۰۷) و تیهانو (۲۰۰۰) نیز از گفتمان به عنوان واحد تحلیل روش تحقیق گفتمان جانبداری نموده‌اند.

پس از خواندن تمام محتوا، داده‌ها به سه مقوله موضوعات فرهنگی، گفت‌وگوهای فرهنگی و نام‌های فرهنگی تقسیم شدند. در هر مقوله، ما در جست‌وجوی وجود هویت‌های فرهنگی بودیم. همان‌طور که کاوانا (۱۹۹۷) می‌نویسد، هدف ایجاد مقولات فراهم‌آوردن ابزار توصیف واقعه‌ای است تا فهم و تولید دانش ارتقاء یابد. همچنین، اعتبار یافته‌های تحقیق نیز به این مربوط می‌شود که چگونه داده‌ها در بطن مقولات قرار می‌گیرند (گرنیم و لوندمان، ۲۰۰۴).

برای یافتن موضوعات فرهنگی مربوطه، ابتدا محتویات فهرست مطالب ارائه شده در صفحات آغازین هر کتاب مشاهده شد. سپس، هر درس به صورت جزئی‌تر مشاهده گردید و موضوعات مربوطه در آن بررسی شد. آن‌گاه شماره صفحات نیز یادداشت شد. به علاوه در این بخش با پیروی از فیلیپسون (۱۹۹۲) باید تعیین می‌شد که آیا موضوع به فرهنگ انگلیسی مربوط است یا فرهنگ آمریکایی (که آن را بومی نامیدیم) یا فرهنگ دیگری از جمله ایران؛ البته اگر موردی یافت می‌شد (که آن را بیگانه نامیدیم). اگر نام کشور ذکر شده بود، سعی بر آن بود که ما نیز آن را ذکر کنیم. اگر واضح نبود که موضوع در کدام گفتمان قرار می‌گیرد، نوشته می‌شد که خشی است. در دیگر بخش‌ها (گفت‌وگوهای فرهنگی و نام‌های فرهنگی) به همین شکل عمل می‌شد. قراردادن داده‌ها در مقولات مناسب آن‌طور که دی (۱۹۹۳) می‌گوید، یک تکلیف چالش‌برانگیز بود. هنگام تدوین مقولات، محقق از طریق تفسیر و تعبیر باید تصمیم بگیرد که کدام موارد را در مقولات یکسانی قرار دهد.

مفهوم دوم گفت‌وگوهای فرهنگی بود که شبیه به موضوعات فرهنگی بودند؛ اما برای آن‌ها تحلیل مفصل‌تری در درون درس‌ها انجام شد (به عنوان مثال، مرحله آمادگی، بخش‌های دستوری، تمرینات، خواندن، صحبت‌کردن و نوشتن). بخش‌های شنیداری حذف شدند؛ اما اگر داده‌های نوشتاری به بخش‌های شنیداری مربوط می‌شدند و به فرهنگ خاصی ارتباط داشتند، مجبور بودیم که آن‌ها را ذکر کنیم. به علاوه، در بخش گفت‌وگوهای فرهنگی تعیین کردیم که آیا هر فعالیتی که ارائه می‌شود، بومی است، بیگانه است یا خشی است و اینکه آیا تحکمی است یا ترغیبی.

سومین مقوله نامهای فرهنگی بود. در این بخش سعی شد که تمامی اسامی (اسامی اشخاص، اشیاء، شغل‌ها و ... چه انتزاعی و چه ملموس) که به هویت‌های سیاسی مربوط می‌شدند، در تمامی بخش‌های هر درس بررسی گردند. در بخش نامهای فرهنگی، همچنین تعیین شد که آیا هر نام بومی است، ییگانه است یا ختنی است. پس از تحلیل تمامی داده‌ها، تعداد هر مقوله را شمردیم و بسامد اعداد را در جدول‌های مربوطه قرار دادیم.

براساس ابزارهای قوم‌نگارانه از جمله مصاحبه با معلمان، یادداشت‌های آن‌ها و نوشه‌هایشان، مشاهدات کلاس شنیداری و گاهی شنیداری- دیداری درمورد هر معلم و براساس مجله تحقیق شرکت‌کننده- مشاهده‌گر، سعی کردیم هویت‌های سیاسی را در کل داده‌های معلمان بررسی کنیم. همچنین، از مصاحبه‌های شبه‌ساختاری و نیز مصاحبه‌های غیرساختاری یا باز استفاده کردیم (الیس و هاگن، ۱۹۹۷؛ فونتا و فری، ۲۰۰۵). محققانی که از مصاحبه‌های غیرساختاری استفاده می‌کنند، اغلب دیدگاهی ساختگرا درمورد واقعیت اجتماعی دارند (دنزین، ۱۹۸۹). از آنجایی که هدف مصاحبه‌ها بازسازی هویت‌های معلمان است و نه فهمیدن سطح مهارت زبانی آن‌ها، مصاحبه‌ها به زبان انگلیسی و نیز به زبان فارسی انجام شد. مصاحبه‌های غیرساختاری تحت قراردادهای فرهنگی موقعیت تحقیق هستند که مستلزم این است که محقق، زبان مصاحبه‌شونده را درک کند و علاوه‌برآن، درکی از معنای زبان او در بافت فرهنگی خاص در موقعیت تحقیق داشته باشد (فیف، ۲۰۰۵). به محققان اجازه ضبط مصاحبه‌ها داده شد و برطبق توافق امضاشده، اجازه داشتیم تا از مطالب نوشته‌شده در پژوهش استفاده کنیم. با این حال برای رعایت قوانین اخلاقی در تحقیق، نام‌ها غیرواقعی انتخاب شده‌اند. سؤالات تشریحی بودند و این باعث می‌شد تا شرکت‌کنندگان آزادانه درمورد درک خود از هویت‌های سیاسی، اهمیتی که به انواع هویت‌ها می‌دادند و تأثیرشان بر بافت یادگیری و آموزش زبان آزادانه‌تر بنویسن. با این حال، در پژوهش بزرگ‌ترمان از آن‌ها سؤالات بیشتری درمورد برخی از انواع هویت‌ها پرسیده شد؛ اما تمرکز ما در مقاله حاضر بر مشاهده داده‌ها با هدف بررسی تأثیر هویت‌های سیاسی است. به دلیل پیکره گسترده داده‌ها (در حدود سی ساعت مصاحبه رسمی و غیررسمی با معلمان)، سعی بر آن بود که تنها بخش‌های اصلی مربوط به هویت‌های سیاسی

استخراج گردد و علاوه‌بر مصاحبه‌ها، قوع هویت‌های سیاسی در داده‌های باقی‌مانده، از جمله دیگر ابزارهای قوم‌شناختی بررسی شد. همچنین، تلاش شد که با ارائه برخی از نمونه‌ها آن‌ها را نشان دهیم و مشخص کنیم؛ اگرچه ارائه همگی آن‌ها امری دشوار است. گاهی به‌سختی می‌توان نتایج تحقیق کیفی را در چارچوبی که سازگار با محدودیت‌های مکانی و واژگانی در مجلات تخصصی باشد، بدقت ارائه داد (پولیت و بک، ۲۰۰۴). همان روش‌ها با همان ابزارهای قوم‌شناختی برای زبان‌آموزان انجام شد. موارد مناسب مربوط به هویت‌های سیاسی زبان‌آموزان نیز ارائه خواهد شد.

۴. نتایج و بحث

۴.۱. کتاب‌های درسی و هویت‌های سیاسی

همان‌طور که تحلیل جداول ۱ و ۲ نشان می‌دهد، بسامد موضوعات سیاسی فرهنگی در In Contact 1 (MIC) و 2 In Contact ۲ می‌باشد و بسامد نام‌های سیاسی- فرهنگی ۳۹ است. نوع گفتمان به کاررفته برای نام‌های سیاسی- فرهنگی عمدتاً بومی (۱۹ مورد) و ختنی (۲۰ مورد) است و چیزی که بیگانه باشد، گزارش نشد (تعداد، صفر). به علاوه، ۶ گفتگوی سیاسی- فرهنگی بدون هیچ نوع گفتمان تحکمی و ۶ مورد گفتمان ترغیبی مشاهده شد. نوع گفتمان مربوط به بومی و ختنی یکسان است (۳ مورد) و هیچ نوع گفتمان بیگانه مشاهده نشد (تعداد، صفر).

همچنین، تحلیل محتوای جداول در On Target CES و 2 (جدول ۱ و ۲) نشان می‌دهد که بسامد موضوعات سیاسی- فرهنگی در On Target CES و 2، ۲۰ مورد است و نام‌های فرهنگی ۱۴۹ مورد است. نوع گفتمان به کاررفته برای نام‌های سیاسی- فرهنگی عمدتاً ختنی است (۱۲۶ مورد) با ۱۴ نوع گفتمان بومی و ۹ گفتمان بیگانه. علاوه‌بر آن، ۴۵ گفتگوی سیاسی- فرهنگی با ۲۷ نوع گفتمان تحکمی و ۱۸ نوع گفتمان ترغیبی استفاده شده بود. نوع گفتمان مربوط به بومی ۲۰ مورد و گفتمان مربوط به بیگانه ۷ مورد و نوع گفتمان ختنی ۱۸ مورد بود.

عموماً تحلیل محتوای درسی تمامی کتاب‌های درسی، حضور هویت‌های سیاسی را به طریقی تأیید می‌کند. این مطلب می‌تواند نشانگر این باشد که یادگیری زبان انگلیسی از طریق این متن‌ها محلی است که می‌توان با محتوای سیاسی به‌طور ضمنی یا آشکارا آشنا شد. اگرچه بسامد موضوعات، گفت‌وگوها و نام‌ها یکسان نیست، آنچه از کتاب‌های پسران استنباط می‌شود، نوع گفتمانی است که برای نام‌های سیاسی - فرهنگی استفاده می‌شود که عمدتاً بیگانه و بدون هیچ نوع گفتمان بومی است. این امر می‌تواند نشانگر این باشد که غلبۀ فرهنگ بیگانه از طریق انگلیسی نمایان است. به گفتهٔ تریم (۱۹۹۹)، برای کشورهای انگلیسی‌زبان ضرورت انگلیسی به‌عنوان یک زبان بین‌المللی میانجی موهبتی ترکیبی است؛ به‌ویژه درمورد بریتانیا این مسئله فقدان غلبۀ امپراتوری بریتانیا را از نظرها پنهان می‌کند. در ارتباط بین‌المللی رضایتمندی به‌وجود می‌آید که آن نیز براساس منفعت زبانی است و دیگر بر واقعیت روابط سیاسی و اقتصادی استوار نیست و حس برتری را استمرار می‌بخشد که درنتیجهٔ قرارگرفتن در یک موقعیت ناهمسان به‌وجود آمده است.

به‌علاوه واژه‌های آکنده از هویت‌های سیاسی گاهی به‌طور تلویحی یا آشکارا در برخی از بافت‌ها ارائه می‌شوند؛ مانند کاخ سفید، اداره بیضی، خانهٔ قرمز، خانهٔ آبی، اتاق غذاخوری، خانواده، اتاق غذاخوری ایالت، اتاق شرق، اتاق حواب لینکلن، تصویر رئیس جمهور لینکلن، تصویر خانم لینکلن، تصویر رئیس جمهور واشنگتن، میز اتاق غذاخوری فرانسه، میز رئیس‌جمهور واشنگتن، میز تحریر لینکلن، و تختخواب لینکلن. از زبان‌آموز انتظار می‌رود لغات انگلیسی را فراگیرد و در عین حال محتوای سیاسی و هویت‌های فرهنگ بیگانه را نیز بیاموزد.

افزونبراین، نوع گفتمان در کتاب‌های پسران بیشتر ترغیبی است. این مطلب نشانگر این است که مؤلفان سعی می‌کنند داده‌ها را با ترغیب ارائه دهند؛ اگرچه در کتاب‌های دختران این ارائه به صورت تحکمی است. همچنین، در کتاب دختران بسامد موضوعات فرهنگی، گفت‌وگوها و نام‌ها حتی بیشتر از کتاب پسران است. در اینجا نوع گفتمان بیگانه از دیگر انواع گفتمان بیشتر است (۲۰ مورد) با ۴۵ گفت‌وگوی سیاسی - فرهنگی که عمدتاً به صورت تحکمی ارائه شده است. همان‌طور که پنی‌کوک (۱۹۹۷، ص. ۱) بیان می‌کند، یک دیدگاه

انتقادی‌تر می‌گوید نیازمند آن هستیم تا آموزش زبان انگلیسی را به عنوان یک بازوی امپریالیسم زبانی تلقی کنیم که با غلبهٔ ایدئولوژی غربی، فرهنگ غربی و کاپیتالیسم عجین شده است و به عنوان عنصری اساسی در انکار حقوق زبانی بشر عمل می‌کند.

به نظر می‌رسد کتاب‌های درسی اندوخته‌ای مناسب برای شناخت زبان آموزان هستند؛ به شیوه‌ای که مناسب فرهنگ بیگانه است. همان‌گونه که کارنی و مدن (۲۰۰۹) اعتقاد دارند دیکتاتورها و رهبران سیاسی اغلب از نظام آموزشی برای کنترل خویش بر شهروندان استفاده می‌کنند و برای قانونی جلوه‌دادن رژیم‌هایشان و تسلط بر مردم، اغلب برنامه‌های آموزشی مدارس را کنترل می‌کنند یا بر آن‌ها تأثیر می‌گذارند. در متون ذکر شده و تحلیل شده زبان آموزان دربارهٔ جنگ داخلی آمریکا، رئیس‌جمهورها، رزولوت و لینکلن و دولت بریتانیا مطالبی می‌آموزند و درمورد بردۀ داری در آمریکا مطالبی می‌خوانند که اکنون دورهٔ آن به سر رسیده است؛ اما در عین حال دربارهٔ شورش‌های خیابانی فرانسه نیز مطالبی می‌خوانند. نویسندهٔ طنزنویسانی مانند ویل راجرز، طنزنویس مشهور آمریکا را به زبان آموزان معرفی می‌کند که تلاش می‌کرد به زندگی و فعالیت‌های سیاستمداران مختلف نگاهی بیندازد و با دادن اطلاعات آن‌ها مردم را بخنداند و مردم با سیاستمداران در تعامل باشند و درمورد آن‌ها صحبت کنند. مردم میان افراد معمولی و مقامات ارتباط ایجاد می‌کنند؛ درست مانند آنچه ویل راجرز درمورد رئیس‌جمهورهای آمریکا انجام می‌دهد. نویسنده‌گان دربارهٔ سازمان‌های اجتماعی، سیاسی و رسمی صحبت می‌کنند که برای بهبود بخشیدن به اوضاع جهان شکل گرفته‌اند. آنها به معرفی سازمان‌های جهانی مانند سازمان ملل متحد و دو شاخهٔ معروف آن؛ یعنی یونیسف و یونسکو می‌پردازند که سعی می‌کنند صلح و امنیت نسبی را برای هر فردی در گوش و کنار جهان فراهم آورند. به نظر می‌رسد به طور تلویحی فرهنگ بیگانه به عنوان عامل ایجاد صلح محسوب می‌شود و دیگر فرهنگ‌ها؛ یعنی فرهنگ بومی مسؤول طغيان شورش است. آن‌ها در کتاب‌ها درمورد پروژه «جري» صحبت می‌کنند. در جست‌وجوی آن‌هایی که مسؤول هستند و در آن‌ها احساس مسؤولیت درمورد معضلات جهانی وجود دارد و متقاضی کمک و مشارکت افراد متفاوت جهان از مناطق متفاوت و با ملیت‌ها و پیش‌زمینه‌های متفاوت هستند و البته این به شیوه‌ای

ترغیب‌کننده انجام می‌شود تا افراد را گرد هم آورد و باعث شود برای یکدیگر کار کنند. اگر از منظر آموزش انتقادی به قضیه بنگریم، می‌توانیم با کینچلو (۲۰۰۸، ص. ۱۰) همسو شویم که «آموزش ذاتاً امری سیاسی است».

جدول ۱. تحلیل محتوای کتاب‌های ۱ & ۲ In contact براساس موضوعات فرهنگی، نام‌های فرهنگی و گفت‌وگوهای فرهنگی (دختران)

تعداد	نوع کلام	تعداد	نوع کلام	تعداد	نوع کلام	گفت و گوهای فرهنگی - سیاسی	تعداد	نوع کلام	تعداد	نام‌های فرهنگی - سیاسی	تعداد	نوع کلام	تعداد	نام‌های فرهنگی - سیاسی	موضوعات فرهنگی - سیاسی
۲۰	بومی	۲۷	تحکمی	۴۵		۱۴	بومی	۱۶۹		۵	بومی	۲۰			
۷	یگانه	۱۸	ترغیبی			۹	یگانه			۳	یگانه				
۱۸	خشی					۱۲۶	خشی			۱۲	خشی				

جدول ۲. تحلیل محتوای کتاب‌های CES & On target براساس موضوعات فرهنگی، نام‌های فرهنگی و گفت‌وگوهای فرهنگی (پسران)

تعداد	نوع کلام	تعداد	نوع کلام	تعداد	نوع کلام	گفت و گوهای فرهنگی - سیاسی	تعداد	نوع کلام	تعداد	نام‌های فرهنگی - سیاسی	تعداد	نوع کلام	تعداد	نام‌های فرهنگی - سیاسی	موضوعات فرهنگی - سیاسی
۳	بومی	۱	تحکمی	۶		۱۹	بومی	۳۹		۲	بومی	۲			
۱	یگانه	۶	ترغیبی			۰	یگانه			۰	یگانه				
۳	خشی					۲۰	خشی			۰	خشی				

۴.۲. معلمان و هویت‌های سیاسی

۴.۲.۱. مورد اول (هدیه)

در مجموع، تحلیل تمامی داده‌های مربوط به او نشان می‌دهد که به سیاست علاقه‌مند نیست. اطلاعات اندکی در موضوعات سیاسی دارد و نوشته‌ها و مشاهداتش در کلاس درس نشان می‌دهد که به موضوعات سیاسی اهمیتی نمی‌دهد. در مصاحبه‌هایش گزارش داد که گاهی

سعی می‌کند روزنامه‌هایی چون خراسان و قدس را بخواند. به موضوعات اجتماعی و خانوادگی در این روزنامه‌ها علاقه‌مند است. درادامه، بخشی از مصاحبه‌اش ذکر شده است.

مصاحبه‌کننده: آیا روزنامه می‌خوانید؟ چه روزنامه‌هایی؟

مصاحبه‌شونده: گاهی بله! خراسان، قدس.

مصاحبه‌کننده: می‌توانید تعدادی از سیاستمداران را نام ببرید؟

مصاحبه‌شونده: سؤالاتتان دارد سخت‌تر می‌شود.

مصاحبه‌کننده: خسته‌اید؟

مصاحبه‌شونده: نه! سیاستمدار؟ مثلًا سیاستمداری از کشورم؟

مصاحبه‌کننده: نه! افرادی را نام ببرید که وقتی کلمه سیاست را می‌شنوید، آن‌ها به ذهن شما می‌آیند.

مصاحبه‌شونده: نمی‌دانم ... وطن.

تعامل او با زبان‌آموزان در کلاس نیز نشان داد که علاقه زیادی به موضوعات سیاسی ندارد؛ اما چون متون حاوی مطالب مربوط به هویت‌های سیاسی است، مجبور است درمورد چنین مقولاتی صحبت کند؛ اما تأکیدش بر بخش‌های دستوری، تلفظ و لغت است. به علاوه با توجه به هویت‌های فرهنگی گفتمانش تحکمی نبود. در ادامه، گزیده‌های از داده‌های او در کلاس درس ارائه می‌شود.

معلم: خب، حالا به این سؤالات جواب دهید. آیا روزنامه می‌خوانید؟ می‌توانید اسم روزنامه‌ها را بگویید؟

دانشآموز: روزنامه خراسان.

معلم: بله! روزنامه؟

دانشآموز: قدس.

معلم: آها! دیگه چی؟ بله؟

دانشآموز: همشهری.

معلم: چرا روزنامه می‌خوانید؟

دانشآموز: چونا... اطلاعات؟

معلم: آها! به خاطر اطلاعات. به خاطر اخبار. بله؟ اخبار و حوادث. آیا حوادث رو می خوانید؟

دانشآموز: نه!

۴. ۲. ۲. مورد دوم (خاطره)

او بیشتر از محیط سیاسی اطرافش باخبر است؛ اما ترجیح می دهد با چنین موضوعاتی روبه رو نشود؛ زیرا هیچ وقت آزادی ندارد. می گوید که آنها را دوست دارد، اما وقتی می بیند که تأثیر منفی بر او می گذارند و او نمی تواند کار مهمی انجام دهد، فراموششان می کند. در زیر، گزیده‌ای از صحبت‌های او آورده می شود که نشان‌دهنده وضعیت پر مشغله او است.

صاحبہ کننده: شما می گوید تلویزیون نگاه نمی کنید و رادیو گوش نمی دهید. پس چه کار می کنید؟

صاحبہ شوننده: زندگی می کنم.

صاحبہ کننده: منظورتان این است که همیشه در حال تدریس هستید؟

صاحبہ شوننده: وقت من پر است. وقتی به خانه می رسم، مجبورم کارهای خانه را انجام بدهم. مجبورم آشپزی کنم و ... و بعد خسته می شوم. بعد، وقتی ندارم ... مثلاً در ترم گذشته من هر روز تا ساعت هشت شب در مؤسسه بودم و این واقعاً خسته کننده است.

او رئیس جمهور فعلی ایران را می شناسد و بیشتر به ایران باستان علاقه مند است. مشاهده و نوشه‌های تمام داده‌های او را پای مهمی از هویت‌های سیاسی او را نشان نمی دهد. تاجایی که به انجام تمرینات دستوری، تدریس لغت و مدیریت کلاس درس مربوط می شود، به متن کتاب و فادر است. در نشان دادن عقاید سیاسی اش حتی هنگامی که مواردی از موضوعات و گفت-و گوهای سیاسی نیز وجود دارند، بسیار محافظه کار است؛ اگرچه این موارد فراوان نیستند. این جمله به این معنا نخواهد بود که نقش معلمان به ویژه چنین معلمان محافظه کاری در شکل-گیری هویت‌های زبان‌آموزان اهمیت ندارد؛ بلکه تنها می تواند به این معنا باشد که آنها گاهی

با سکوت خود به‌طور ضمنی هنجرهای فرهنگ بیگانه را می‌پذیرند و محتوای کتب درسی را تبلیغ می‌کنند.

۴. ۲. ۳. مورد سوم (نازنين)

نازنين آن‌گونه که مصاحبه‌ها و نوشته‌هایش نشان می‌دهد، در گفته‌هایش درمورد هویت‌های سیاسی بسیار تحکمی است. بسیار مذهبی است؛ آن‌طور که کلمات و رفتارش نشان می‌دهد و تمامی عکس‌العمل‌های سیاسی او ریشه در رفتار دینی‌اش دارند. هویت‌های مذهبی و سیاسی-اش درهم تنیده شده‌اند. گزیده‌ای از مطالب مربوط به تمایلات سیاسی‌اش ذکر می‌شود.

مصالحه‌کننده: جواب‌های شما نشان می‌دهد که از آمریکا بسیار متغیرید؟

مصالحه‌شونده: خب ... (خنده) ...

مصالحه‌کننده: یک عکس‌العمل خاصی نشان دادید.

مصالحه‌شونده: خب دولتمردان انسان‌های خوبی نیستند.

صالحه‌کننده: آها! شما به عنوان یک معلم انگلیسی حاضر نیستید سفری به کشورهای انگلیسی‌زبان مانند آمریکا، انگلستان یا جای دیگر داشته باشید؟

صالحه‌شونده: مطمئناً! مایلم ... برای کار، تحقیق، مشاهده کلاس‌هایشان؛ مثلاً آشناسدن با روش‌های تدریسشان.

صالحه‌کننده: نمی‌خواهید کاری در آنجا داشته باشید؟ این سؤال را می‌پرسم چون واقعاً این سؤال به‌خاطر موضوع تحقیق پیش آمد.

صالحه‌شونده: نه! ... نه! ... نه! ... هرگز!

صالحه‌کننده: اگر به شما دستمزد بیشتری بدهند چطور؟

صالحه‌شونده: نه! همه فکر و ذکر من پول نیست.

صالحه‌کننده: اینکه به این معنی نیست که شما همه فکر و ذکر تان پول است. اگر پول کافی بدهند چطور؟

صالحه‌شونده: نه! اصلاً! من کشور خودم را ترجیح می‌دهم.

صاحبہ کننده: خانم‌ها به ندرت برنامه اخبار را دنبال می‌کنند؟

صاحبہ شوندہ: نه! من دوست ندارم؛ اما مجبورم نگاه کنم. اجباری است.

صاحبہ کننده: چرا؟

صاحبہ شوندہ: چرا؟ ... علاقه‌ای ندارم.

صاحبہ کننده: نه! ... چرا مجبورید؟

صاحبہ شوندہ: چون آدم باید بدونه در گوشہ و کنار جهان چی می‌گذرد.

صاحبہ کننده: آیا متون متفاوتی رو می‌خوانید؟

صاحبہ شوندہ: مثلاً در شرکت عمدتاً متون سیاسی را ترجمه می‌کنم. کار سختی است؛ اما اگر

متن آسان باشد، کارم راحت است.

باین حال، در کلاس درس بسیار پای‌بند به کتاب درسی است. سعی می‌کند از محتوای آموزشی متن فراتر نزود و به ندرت هویت سیاسی خود را برای زبان‌آموزان آشکار می‌کند. می‌گوید که برای بحث درمورد چنین موضوعاتی وقتی در کلاس ندارد. حتی گاهی برخی از تمرینات را نادیده می‌گیرد و وقتی که علتش را پرسیدم، چنین گفت که وقت نداریم تمام تمرینات را انجام دهیم.

از میان تمامی خانم‌های مشاهده شده به نظر می‌رسد که مورد سوم (نازنین) سیاسی‌تر و مذهبی‌تر است. مورد دوم و اول بعد از او قرار دادند. مورد اول به لحاظ سیاسی حساسیتی نسبت به موقعیت فعلی خود ندارد یا شاید به مقولات سیاسی اهمیتی نمی‌دهد. مورد دوم از تغیرات سیاسی مطلع است؛ حداقل از کشمکش احزاب سیاسی در ایران آگاهی دارد؛ اما سعی می‌کند که ساكت باشد؛ زیرا، مدعی است که وقت آن را ندارد که درمورد چنین مقولاتی فکر کند یا تلاش کند آن‌ها را تغییر دهد.

۴. ۲. مورد چهارم (محمد)

تاجایی که به هویت‌های سیاسی‌اش مربوط می‌شود، به نظر می‌رسد در صحبت‌ها، در مصاحبه‌ها و در یادداشت‌هایش محافظه‌کار است. تلاش می‌کند کمی از اخبار سیاسی مطلع

باشد. خطوط قرمز و قوانین بازی سیاست را می‌داند. گزیده‌ای از مصاحبه‌اش را در زیر مشاهده می‌کنید.

مصاحبه‌کننده: تلویزیون ایرانی (شبکه‌هایش)؟

مصاحبه‌شونده: خسته‌کننده.

مصاحبه‌کننده: رهبر؟

مصاحبه‌شونده: شما دارید مصاحبه را سیاسی می‌کنید. چه باید بگوییم؟

مصاحبه‌کننده: نه! بعضی از این‌ها نظرات شخصی‌اند. اگر دوست ندارید می‌توانید جواب ندهید.

مصاحبه‌کننده: رئیس جمهور؟

مصاحبه‌شونده: نمی‌دانم.

مصاحبه‌کننده: اخبار دیگر؟

مصاحبه‌شونده: بله! اخبار ورزشی و دیگر اخبار مثل اخبار سیاسی و مسابقات فوتبال و اگر جالب باشد یک سریال.

او هم در کلاس درس محافظه‌کار است. سعی می‌کند به انجام تمرینات مشغول باشد و هنگامی که گفت‌وگوی سیاسی وجود دارد، درپی آن است که موضوع را تغییر دهد؛ بهویژه اگر به شرایط سیاسی مربوط باشد. گویا ممنوع شده است که درمورد سیاست صحبتی شود. بعد‌ها در صحبت‌های شخصی‌اش دریافتم که به او گفته شده است که درمورد موضوعات سیاسی صحبتی نکند. در زیر گزیده‌ای از بخش‌های مربوطه ارائه می‌شود.

معلم: یادتان هست؟ چه نوع داستان‌هایی را به‌خاطر می‌آورید؟

دانش‌آموز: جنایی.

معلم: جنایی؟

دانش‌آموز: سیاسی.

(دانش‌آموزان با هم صحبت می‌کنند).

معلم: چی؟ سیاست؟ یکی یکی. اخبار شخصی، اقتصاد. اقتصاد.

دانشآموز: علوم.

معلم: علوم؟

معلم: شما می خواهید ... آها! منظورتان این است که یک راز

دانشآموز: بله! ... بله!

معلم: آها! ... وقتی می خواهید رازی را بگویید ... خب می ترسید بگویید.

معلم: بله؟

دانشآموز: کی درمورد سیاست صحبت می کیم؟

معلم: درمورد؟

دانشآموز: سیاست.

معلم: خب، خب، دیگه چی؟ صحبت درمورد موضوعات و مقولاتی که مجاز هستید درموردشان صحبت کنید. ها؟ شما مجاز به صحبت درمورد آنها نیستید. به بخش یک نگاه کنید. چه فکر می کنید؟ بحث کنید. این هم سوالات. حالا

۴. ۲. ۵. مورد پنجم (فرهاد)

او نیز سعی می کند در عقایدش درمورد هویت‌های سیاسی محافظه‌کار باشد؛ اما خود سیاسی‌اش را بارها در کلاس نشان می‌دهد و تلاش می‌کند شخصیت‌های سیاسی ایرانی را دست بیندازد و شاگردانش را بخنداند؛ البته در مصاحبه‌هایش می‌ترسید درباره دغدغه‌های سیاسی‌اش صحبت کند؛ اما در موقعیت‌های واقعی نمی‌توانست جلوی خود را بگیرد. گفتمانی ترغیبی داشت. او تنها موردی درمیان زنان و مردان بود که در کلاس درمورد موضوعات دیگر نیز صحبت می‌کرد. دانشآموزانش روان‌بودن گفتمانش را دوست داشتند؛ اما آن‌ها معتقد بودند که او وقت کلاس را تلف می‌کند. در زیر، بخشی از نوشته‌های محقق که با مشاهده کلاسش به دست آورده است، ذکر می‌شود.

اکنون معلم تصمیم گرفت چگونگی نوشتن «نامه تجاری» را آموزش دهد. او تفاوت میان نامه‌های «رسمی و غیررسمی» را توضیح داد و برای آن‌ها مثال آورد. نامه به مادر؟ دانشآموزان

جواب دادند: غیررسمی. نامه به معلم؟ جواب: رسمی. به (یکی از شخصیت‌های سیاسی مهم کشور را نام می‌برد). دانشآموزان پاسخ می‌دهند: غیررسمی. و معلم می‌خندد و می‌گوید: بله! ما مجبوریم بنویسیم سلام عزیزم

معلم دارد طرز نوشتن نامه تجاری را سریع توضیح می‌دهد. هنگامی که بخش امضای نامه را تدریس می‌کند، دوباره همان شخصیت سیاسی نامبرده را ذکر می‌کند و می‌گوید این امکان هست که با امضای عشق من نامه را خاتمه دهیم. سپس، چند تصویر XOXOXO را طراحی می‌کند (که به معنای درآغوش گرفتن و بوشه است). شلیک خنده بچه‌ها شنیده می‌شود.

۴. ۲. ۶. مورد ششم (شهریار)

به سؤالات سیاسی جوابی نمی‌دهد. معذرت خواهی می‌کند و ترجیح می‌دهد درمورد چنین موضوعاتی صحبت نکند. گفت که آماده صحبت درمورد موضوعات مربوط به آموzes و یادگیری است. در کلاس هنگام بحث سیاسی ساكت است و هیچ یادداشتی نیز در این مورد ارائه نمی‌دهد. تقریباً همه معلمان در گفتمانشان محافظه‌کار بودند و هیچ‌کس سعی نکرد تذکراتش را به صورت گفتمان تحکمی به شاگردان کلاسش ارائه دهد.

۴. ۳. زبان آموزان و هویت‌های سیاسی

۴. ۳. ۱. مورد اول (علی)

داده‌ها نشان دادند که او بیشتر مذهبی است و به نظام سیاسی ایران به لحاظ مذهبی احترام می‌گذارد. تحت تأثیر خانواده مذهبی خود به ویژه مادرش است که معلم ادبیات فارسی است. بالین وجود، به موضوعات سیاسی علاقه‌ای ندارد یا حداقل آن‌ها را آشکارا نشان نمی‌دهد. آنچه راجع به هویت‌های سیاسی او می‌توان گفت این حقیقت است که برخلاف معلمانت از صحبت‌کردن درمورد سیاست نمی‌ترسد. برعلاوه مخالف موضوعات سیاسی نیست. در مؤسسه کسی برای او داده سیاسی فراهم نمی‌آورد؛ زیرا، حداقل به طور آشکارا مؤسسه طرفدار موضوعات سیاسی نیست. همان‌طور که شرح آن گذشت، معلمانت نیز علاقه‌ای به گفتمان سیاسی نداشتند.

۴.۳.۲. مورد دوم (فرزاد)

همان‌گونه که داده‌های او نشان می‌دهند، با علی تفاوت دارد و این تفاوت عمدتاً به پشتونه خانوادگی او مربوط می‌شود. تنها پسر یک خانواده است که رفاه مالی آن‌ها اجازه می‌دهد تا هر سال سفری به خارج از کشور داشته باشند. هنگامی که از او درمورد موضوعات سیاسی سؤال شد، به نظر می‌رسید به چنین موضوعاتی علاقه‌ای ندارد. به رفتنه به انگلستان و آمریکا فکر می‌کند و ترجیح می‌دهد به جای سیاست درباره موضوعات دیگری صحبت کند. تحت تأثیر مؤسسه و گفتمان سیاسی معلمان نیز بسیار قرار ندارد.

۴.۳.۳. مورد سوم (مهدی)

به لحاظ سیاسی تقریباً شبیه فرزاد است و به حوزه سیاست علاقه‌ای ندارد. بیشتر به بازی‌های کامپیوتری علاقه‌مند است و جستجویش در برخی از روزنامه‌ها مثل خراسان هفتگی نیز به‌دلیل یافتن اطلاعاتی راجع به جدیدترین بازی‌های کامپیوتری است. به ریاضیات نیز علاقه‌مند است.

۴.۳.۴. مورد چهارم (نرگس)

به موضوعات سیاسی اصلاً علاقه‌مند نبود. گفت که هیچ روزنامه‌ای نمی‌خواند و به اخبار به‌ویژه اخبار سیاسی گوش نمی‌دهد. به‌ندرت تلویزیون را می‌بیند. دستگاه ماهواره دارند و چند فیلم را از برخی از شبکه‌های خارجی تماشا می‌کنند. این امکان برایش مهیا است که با همکلاسی‌هایش درمورد تکالیف مدرسه چت کند و گفت که حدود دو ساعت را به انجام کنفرانس ویدئویی از طریق اینترنت با دوستان مدرسه‌اش می‌گذراند.

۴.۳.۵. مورد پنجم (مریم)

سفری به مالزی داشته است و این سفر بر هویت‌های او تأثیر زیادی گذاشته است؛ به‌طوری که تمامی داده‌های او چنین تأثیری را نشان می‌دهند. نظام سیاسی کشورش را دوست ندارد و هر چیزی را در ایران با مالزی مقایسه می‌کند؛ جایی که چند سالی را با خانواده در آن گذرانده است. هنگامی که از او درمورد موضوعات سیاسی سؤال می‌شود، می‌گوید که چنین سؤالاتی را

دوست ندارد و از تلویزیون ایران و اخبار آن متنفر است. بیشتر به رمان‌های ادبی و کتاب‌های روان‌شناسی علاقه دارد.

۴. ۳. ۶. مورد ششم (فاطمه)

دانش‌آموزی مذهبی با پشتونهای مذهبی است. به خواندن کتاب‌های سیاسی و مذهبی علاقه‌مند است. جالب است که زبان‌آموزان و معلمانی که علاقه‌مند مذهبی داشتند، علاقه‌مند بودند که راجع به موضوعات سیاسی صحبت کنند. به نظر می‌رسد آن‌ها که مذهبی هستند، احساس می‌کنند که باید از موضوعات سیاسی نیز آگاه باشند.

برای پاسخ به سؤال دوم تحقیق آن‌گونه که قبلًا اشاره کردیم، تحلیل کاملی از کتاب‌های درسی انجام شد تا ردپای هویت‌های سیاسی با توجه به موضوعات، گفت‌وگوهای نامهای مربوط به هویت‌های سیاسی ظاهر شود. به علاوه همان‌طور که قبلًا گفتیم، مؤسسه در معرفی کتاب‌های درسی، انتخاب معلمان و گسترش آگاهی سیاسی زبان‌آموزان از موضوعات سیاسی طرفداری آشکاری نمی‌کند. گفتمان معلمان همیشه آکنده از موضوعات مربوط به هویت‌های سیاسی نیست؛ به جز موارد نادری که محتوای سیاسی کتاب‌های درسی ایجاب می‌کند. تحلیل کتاب‌های درسی زبان‌آموزان و یادداشت‌های آن‌ها و دیگر داده‌های اشان نیز اطلاعات کمی درمورد جانب سیاسی هویت‌های زبان‌آموزان و شکل‌گیری آن را نشان داد. نتایج سه پرسشنامه تشریحی در سه ترم به زبان‌آموزان نشانگر تغییر ناچیز در هویت‌های سیاسی این افراد بود که تأیید‌کننده پاسخ آن‌ها در مصاحبه‌های سیاسی مربوطه بود. در این پرسشنامه‌های تشریحی، زبان‌آموزان مجبور بودند تا یک دوره تخیلی برای آموزش زبان انگلیسی طراحی کنند و اطلاعاتی را براساس اولویت‌های خود در آن بگنجانند. تحلیل کلی طرح آن‌ها هیچ تمايل سیاسی را در میان مردان و زنان نشان نداد؛ اما نشان داد که آن‌ها تاحدودی تحت تأثیر فرهنگ بیگانه هستند که نویسنده‌گان غیربومی طرفدار آن هستند. آن‌ها برخی از غذاها، قهرمانان، مطالب علمی و نام محصولات انگلیسی یا امریکایی را معرفی می‌کردند؛ به عنوان مثال، نرگس ترجیح داد دوره‌ای را طراحی کند که در آن مطالب یک درس راجع به سلام و احوال‌پرسی باشد و نامهای افراد در گفت‌وگوها فقط نامهای انگلیسی باشد. او می‌گوید که اگر بخواهد خانه‌ای را

توصیف کند، ترجیح می‌دهد خانهٔ ملکه انگلیس را به عنوان اولویت اولش انتخاب کند. اولویت مریم نیز توصیف خانهٔ ملکه انگلیس بود؛ اگرچه خاطرنشان کرد که فرهنگ بومی‌اش در کتاب‌های درسی متجلی شود. همچنین، ترجیح می‌داد که برای یک فروشگاه کفش در مالزی تبلیغات کند؛ زیرا، به آنجا سفر کرده بود.

۵. نتیجه‌گیری

با درنظر گرفتن تعریف گرو و همکارانش و نیز تعریف هنری از هویت‌های سیاسی همان‌طور که شرح آن گذشت، می‌توان نتیجه گرفت که موارد مورد تحقیق در بررسی ما به شکلی دارای هویت‌های سیاسی بودند که زیاد قابل تغییر نبود؛ اما چگونگی شکل‌گیری چنین هویت‌هایی نیز خیلی مشخص نیست. مصاحبه‌ها نشان دادند که عموماً هر دو گروه معلمان مرد و زن ترجیح می‌دادند درمورد اهداف نهایی و ایده‌آل‌های سیاسی صحبت نکنند؛ اگرچه برخی از آن‌ها تمایلات هویت‌های سیاسی خود را در کلاس نشان می‌دادند. مؤسسه حداقل به طور آشکارا از موضوعات سیاسی حمایت نمی‌کرد. یکی از معلمان زن متذکر شد که به او گفته شده است نباید روی موضوعات سیاسی در کلاس تمرکز کند. اکثر معلمان حتی آگاه نبودند که ممکن است در آموزش آن‌ها مواردی وجود داشته باشد که به وسیله آن، قدرت سیاسی فرهنگ بیگانه در کتاب‌های درسی انعکاس یابد یا می‌توان این‌گونه گفت که آن‌ها در آموزش به مقولات سیاسی اهمیت نمی‌دادند. با این وجود، تحلیل کتاب‌های درسی نشانگر چیزی بود که ژوف (۲۰۰۶) به آن معتقد است و آن اینکه زبان جنبهٔ قابل اغماضی در زندگی سیاسی نیست؛ بلکه برای ایجاد جوامع سیاسی مختلف، موضوعات سیاسی و روابط سیاسی مفهومی ضروری است. اگرچه این موضوع مسئلهٔ واضحی نیست، اما داده‌های زبان‌آموزان نشان داد که آن‌ها تحت تأثیر فرهنگ غیربومی هستند؛ اما این تأثیر خیلی سیاسی نیست.

این تحقیق نگاهی کوتاه به آگاهی سیاسی بخشیدن به معلمان انگلیسی، صاحبان اصلی تعیین‌کننده خط‌مشی‌های آموزش زبان و به ویژه طراحان دوره‌های آموزشی است. اگر کتاب‌های درسی موضوعاتی در خود دارند، باید نسبت به قدرتی که محتوای آن‌ها دارند، آگاهی

داشته باشیم. اگر موضوعی در کتاب‌ها ارائه می‌شود، معلم آن را مورداستفاده قرار می‌دهد و زبان‌آموزان در حیطه آن تمرین می‌کنند و آن موضوع جزئی از هویت‌های زبان‌آموز می‌شود. همان‌گونه که فرکلاف (۱۹۹۲، ص. ۱۹۳) معتقد است، تکرار بر نقاط ایدئولوژیک متن تأکید می‌کند؛ بنابراین، می‌توان گفت زبان‌آموزی یک زبان، فراگیری یک ایدئولوژی نیز هست. اگر این روند تجویز ایدئولوژی فرهنگ غیربومی به طور تحکمی یا ترغیبی تکرار شود، نتایج آن ممکن است بومی‌زادی‌ی فرهنگ خودی باشد و این روند بسیار تدریجی و آهسته رخ می‌دهد.

کتابنامه

- Asayesh, S., Halim, A. A., Jawan, J. A., & Shojaei, S. N. (2011). Political party in Islamic republic of Iran: A review. *Journal of Politics and Law*, 4, 221-230.
- Ashcroft, B., Griffiths, G., & Tiffin, G. (2000) (2nd Ed.). *Key concepts in post-colonial studies*. London: Routledge.
- Bakhtin, M. M. (1981). *The dialogic imagination*. Austin: University of Texas Press.
- Bourdieu, P., & Passeron, J. C. (1977). *Reproduction in education, society and culture*. (Trans. Richard N., & Bottommore, T.). London: Sage.
- Brooks, A. (2006). *Who really cares: The surprising truth about compassionate conservatism: Who gives, who doesn't, and why it matters*. New York: Basic Books.
- Carney, S., & U. A. Madsen (2009). A place of one's own: Schooling and the formation of identities in modern Nepal. In J. Zajda, H. Daun & L. J. Saha (Eds.), *Nation-Building, Identity, and Citizenship Education: Cross-Cultural Perspectives* (pp. 171–87). New York: Springer.
- Cavanagh, S. (1997). Content analysis: Concepts, methods and applications. *Nurse Researcher*, 4, 5–16.
- Delpit, L. (1995). *Other people's children: Cultural conflict in the classroom*. New York: New Press.
- Denzin, N. K. (1989). *The research act: A theoretical introduction to sociological methods* (3rd Ed.). Chicago: Aldine.
- Dey, I. (1993). *Qualitative data analysis: A user-friendly guide for social scientists*. Routledge, London.

- Ellis, D., & Haugan, M. (1997). Modeling the information seeking patterns of engineers and research scientists in an industrial environment. *Journal of Documentation*, 53 (4), 384-403.
- Fairclough, N. (1992). *Discourse and social change*. Cambridge: Polity Press.
- Fife, W. (2005). *Doing fieldwork: Ethnographic methods for research in developing countries and beyond*. New York: Palgrave Macmillan.
- Fontana, A., & Frey, J. H. (2005). The interview: From neutral stance to political involvement. In Denzin, N. K., & Lincoln, Y. S. (Eds.), *The Sage Handbook of Qualitative Research*. (3rd Ed.) (pp. 695-728). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Gee, J. P. (1996). *Social linguistics and literacies: Ideology in discourses* (2nd Ed.). Bristol, PA: Falmer Press.
- Graham, J., Haidt, J., & Nosek, B. A. (2009). Liberals and conservatives rely on different sets of moral foundations. *Journal of Personality and Social Psychology*, 96, 1029-1046.
- Graneheim, U. H., & Lundman, B. (2004). Qualitative content analysis in nursing research: Concepts, procedures and measures to achieve trustworthiness. *Nurse Education Today*, 24, 105–112.
- Grove, D., Remy, R., & Zeigler, L. H. (1974). The effects of political ideology and educational climates on student dissent. *American Politics Research*, 2, 259-275.
- Hall, S. (1992). The question of cultural identity. In S. Hall, D. Held & T. McGrew (Eds.), *Modernity and Its Futures* (pp. 273-316). Cambridge, Polity Press.
- Henry, B. (2001). The role of symbols for European political identity: political identity as myth? In Furio C., & Enno R. (Eds.), *A Soul for Europe* (pp. 49-70). Leuven/Virginia: Peeters/Sterling.
- Heywood, A. (2002). *Politics*. New York: Palgrave Macmillan.
- Hill, J., & Wilson, T. (2003). Identity Politics and the Politics of Identities. *Identities: Global Studies in Culture and Power*, 10 (1), 1-8.
- Holquist, M. (1981). Glossary. In M. Holquist (Ed.), *The Dialogic Imagination: Four Essays by M. M. Bakhtin* (C. Emerson & M. Holquist, Trans.) (pp. 423–434). Austin, TX: University of Texas Press.
- Huddy, L. (2001). From social to political identity: A critical examination of social identity theory. *Political Psychology*, 22 (1), 127-156.

- Jose, J. (2010). Strangers in a stranger land: Political identity in the era of the governance state. *Social Identities: Journal for the Study of Race, Nation and Culture*, 16 (1), 119-133.
- Joseph, J. (2006). *Language and politics*. Edinburgh University Press.
- Kincheloe, J. L. (2008). *Knowledge and critical pedagogy*. Springer. Canada.
- Krippendorff, K. (1980). *Content analysis: An introduction to its methodology*. Sage Publications. Newbury Park.
- Lipset, S. M., & S. Rokkan (1967). *Party system and voter alignment*. New York: Free Press.
- Matusov, E. (2007). Applying Bakhtin scholarship on discourse in education: A critical review essay. *Educational Theory*, 57 (2), 215-237.
- Mc Donald, N. (1963). *The study of political parties*. New York.
- Nozari, E. (2001). *History of political party in Iran*. Shiraz: Navid.
- Oliva, M. O. (2000). Shifting landscapes/Shifting langue: Qualitative research from the in between. *Qualitative Inquiry*, 6 (33), 33-54.
- Pennycook, A. (1997). English and capital: Some thoughts. *The Language Teacher*, 21, 55-57.
- Phillipson, R. (1992). *Linguistic imperialism*. Oxford: Oxford University Press.
- Polit, D. F., &, Beck, C. T. (2004). *Nursing research: Principles and methods*. Lippincott Williams & Wilkins, Philadelphia, PA.
- Reyna, C., Henry, P. J., Korfsmacher, W., & Tucker, A. (2005). Examining the principles in principled conservatism: The role of responsibility stereotypes as cues for deservingness in racial policy decisions. *Journal of Personality and Social Psychology*, 90, 109-128.
- Shahramnia, A. M., & Tadayon, Z. (2012). Comparative analysis identity components between an eastern society (Islamic Republic of Iran) and western society, *Interdisciplinary Journal of Contemporary Research in Business*, 3 (10), 310-317.
- Skitka, L., & Tetlock, P. (1993). Providing public assistance: Cognitive and motivational processes underlying liberal and conservative policy preferences. *Journal of Personality and Social Psychology*, 28, 1205-1223.
- Tihanov, G. (2000). *The master and the slave: Lukacs, Bakhtin, and the ideas of their time*. Oxford and New York: Oxford University Press.

- Trim, J. (1999). Language education policies for the twenty-first century. In Tosi, A., & Leung, C. (Eds.), *Rethinking Language Education: From a Monolingual to a Multilingual Perspective* (PP. 6-18). London: CILT.
- Zickmund, S. (2003). Constructing political identity, religious radicalism and the rhetoric of the Iranian revolution, *POROI*, 2 (2), 22-41.